

- Visse statslige gældsposter – som eksempelvis periodeafgrænsningsposten »skyldige renter« – indgår i ØMU-gælden, men ikke i statsgælden
- Kommunernes gæld indgår i ØMU-gælden, men ikke i statsgælden
- ATPs beholdning af statsobligationer modregnes i ØMU-gælden, men ikke i statsgælden
- Statens indestående i Nationalbanken modregnes i statsgælden, men ikke i ØMU-gælden
- Beholdningen af ikke-statsobligationer i Den Sociale Pensionsfond modregnes i statsgælden, men ikke i ØMU-gælden

Omlægningen af porteføljen i Den Sociale Pensionsfond fra realkreditobligationer mv. til statsobligationer har således isoleret set bidraget til en nedbringelse af ØMU-gælden med 63 mia.kr. fra 1992 til 2001 og forventet 10 mia.kr. fra 2001 til 2004 i forhold til en situation, hvor andelen af statsobligationer i Den Sociale Pensionsfonds portefølje i perioden havde svaret til niveauet i 1992. Der er tale om en teknisk omlægning, som ikke påvirker kravene til finanspolitikken eller udviklingen i statsgælden.

Spm. nr. S 2708

Til finansministeren (10/3 04) af:

Morten Helveg Petersen (RV):

»Kan ministeren oplyse, om det efter ministerens opfattelse er ændringer i størrelsen af statsgælden eller ændringer i størrelsen af ØMU-gælden, der, såfremt de ikke er samstemmende, er afgørende for den offentlige nettorentebyrde og dermed det offentliges muligheder for at finansiere fremtidig velfærd?«

Svar (1/4 04)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Statsgælden opgøres som summen af statens indenlandske og udenlandske obligationsgæld fratrukket værdien af Den Sociale Pensionsfond og indestående på statens konto i Nationalbanken. Statsgælden er således i udgangspunktet et bruttogældsbegreb, hvori kun modregnes enkelte statslige aktiver, som i vid udstrækning kan siges at være statens fordringer på sig selv.

Tilsvarende er ØMU-gælden et bruttogælds-begreb bestående af gæld i staten, kommunerne og de sociale kasser og fonde (primært ATP), idet der ved opgørelsen fratrækkes fordringer, som de offentlige delsektorer har på hinanden.

Både statsgælden og ØMU-gælden er derfor kun i mindre grad relevant, når rentebyrde og finanspolitikken holdbarhed skal vurderes, fordi der her også skal tages højde for hele statens og kommunernes finansielle aktivside og den fremtidige udvikling i offentlige indtægter og udgifter.

Ved opgørelsen af den finanspolitiske holdbarhed og kravene til finanspolitikken tages således udgangspunkt i Danmarks Statistiks opgørelse af den statslige og kommunale finansielle nettogæld, som – ud over kurskorrektioner – følger nettofordringsserhvervelsen i nationalregnskabet.

Udviklingen i gælden og rentebetalingerne på gælden skal endvidere ses i forhold til BNP (eller – ideelt – skattegrundlaget) for at få et indtryk af de reelle omkostninger ved gælden og de krav gælden dermed stiller til finanspolitikken. Det skyldes, at indkomsterne og dermed statens indtægtsgrundlag i vidt omfang vokser i takt med nominelt BNP. En given renteudgift målt i kroner vil således stille stadig mindre krav til beskatningen, fordi skatteindtægterne automatisk stiger (ved givne satser) som følge af stigende lønninger og priser.

Spm. nr. S 2512

Til indenrigs- og sundhedsministeren (1/3 04) af:

Kamal Qureshi (SF):

»Kan ministeren redegøre for, hvad der lå bag Sundhedsstyrelsens beslutning om at stoppe produktionen af spillet »Føl dig frem« samt den efterfølgende destruktion af restoplaget?«

Svar (30/3 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 2268.